

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 18916/2024
16.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Дојчиновић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Водовод“ Лебане, чији је пуномоћник Бранимир Спасић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2465/24 од 18.07.2024. године, у седници одржаној 16.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2465/24 од 18.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 2465/24 од 18.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 2465/24 од 18.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 1385/23 од 09.05.2024. године, којом је обавезан тужени да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплати по 50.000,00 динара за претрпљене физичке болове и страх, на име материјалне штете 2.500,00 динара, као и парничне трошкове од 112.450,00 динара, све са припадајућом законском затезном каматом.

Против правноснажног пресуде донетог у другом степену, тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП која је учињена у поступку пред првостепеним и другостепеним судом.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Побијаном пресудом одлучено је да тужени, комунално предузеће коме је одлуком локалне самоуправе поверено инвестиционо и текуће одржавање атмосферске канализације, одговорно за штету која је последица оштећења на решеткама за одвод атмосферске воде. Питање грађанске деликтне одговорности лица коме је поверено вршење комуналне услуге, у ситуацији када је због изостанка континуираног обављања ове делатности настала штета није спорно у пракси Врховног суда, па када је побијана пресуда у складу са одлукама донетим у битно истоврсним чињеничним ситуацијама, а нема ни других правних питања која би оправдавала одлучивање о изјављеној ревизији као о посебној, одлука у ставу првом изреке донета је на основу члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 10.10.2023. године, вредност предмета спора по члану 28. ЗПП је 102.500,00 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Како је у споровима мале вредности ревизија недозвољена, одлука у ставу другом изреке донета је на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**